Електролитна вана

Васил Николов, 08.12.2022

1. Опитна постановка

Електролитната вана е тънък слой електролит, например вода, в който са потопени електроди и проба за напрежение. Между електродите се пуска променливо напрежение с фиксирана амплитуда, за да се минимизира дисоциацията на водата на йони. Напрежението създава електрично поле в обема на електролита. Тъй като слоят е тънък и електродите са с повърхности, перпендикулярни на повърхността на водата, потенциалът на всяка точка във ваната зависи само от позицията на точката в хоризонтално направление, а не зависи от дълбочината, на която се прави измерването.

Пробата за напрежението е свързана със сигналната букса на осцилоскоп, а земята на уреда е свързана с потенциометър, който създава напрежение с променлива амплитуда. Така можем да зададем фиксирана амплитуда от потенциомера, и да местим пробата из ваната докато не намерим къде показанието на осцилоскопа е нула. Тъй като пробата е свързана за пантограф можем да нанесем позицията на еквипотенциалните повърхности на лист хартия.

2. Теоретичен модел

За електричното поле знаем, че е изпълнено $E(r)=-\nabla\phi(r)$, където $\phi(r)$ е потенциалът на електричното поле в дадена точка. Графичната интерпретация на това уравнение е, че векторът на електричното поле е перпендикулярен на еквипотенциалните криви, а големината му е обратнопропорционална на разстоянието между кривите. На прикачените листи може да се видят нанесените еквипотенциални криви, както и силовите линии, които са перпендикулярни на тях. Силата на електричното поле е оценена по формулата $E\approx-\frac{\Delta\phi}{\Delta x}$ където $\Delta\phi$ е разликата в потенциалите на две съседни криви, а Δx е разстоянието между тях.